

“Glöm aldrig Peter!”

Intervju med **Göran Malmsten**, Schack4ans grundare

“Nu ska jag berätta för dig vad Schack4an är för något.”

Göran Malmsten, Schack4ans grundare, sänker rösten. Den bubblande entusiasmen stramas åt och de följande orden betonas ett efter ett.

“Schack4an är Peter. Peter var liten för sin ålder och hade det svårt i skolan. Ändå ville han gå i vanlig klass och inget annat. Men det var tufft. Han hade inte lätt att få kompisar. Klassen deltog i Schack4an ett av de första åren, men till kvaltävlingen vågade inte Peter vara med. Inför semifinalen hade klassen förstått att ju fler av klassens elever som deltog, desto fler poäng fick man, även om en elev förlorade alla sina partier. På första lektionen efter kvaltävlingen frågade fröken vilka som ville åka till semifinalen och alla i klassen räckte upp händerna. Alla utom Peter. Han var inte van vid att räknas. Flickan bredvid Peter sa då: “Peter ska med.” Barnen i klassen tittade på varandra. Snart

skrek de i kör: “Peter ska med, Peter ska med, Peter ska med”, och så blev det.

“Peter förlorade alla sina partier i semifinalen, men bidrog ändå med 5 poäng till sin klass, som gick till final. Nu var det inget snack. Peter spelade och nu vann han två partier. Jag körde hem Peter efter finalen. Alla som deltog fick ett pris som minne i form av en två decimeter hög svarvad träkung. Jag såg i backspegeln hur Peter i baksätet höll hårt i sitt pris. Jag såg hur han hade fått en ny lyster i ögonen. Den lyster någon har som räknas.”

“Du förstår, Schack4an handlar inte om schackeliten. Den handlar inte ens om bredden. Den handlar om de ÖVRIGA, alla dem Schack4an kan ge en gemenskap och en känsla av att räknas.”

Göran Malmsten drabbades 1950, när han var sexton år, av sjukdomen polio. Benen förlamades och han tvingades åka till rehabiliteringshemmet Apelvi-

kens kustsanatorium, söder om Varberg. Under nio månader kämpande han med att lära sig gå med kryckor. En dag i biblioteket fann han boken “Lärobok i Schack” av Capablanca. Nu öppnade sig en värld som inte värderade människor efter fysiska förutsättningar och han började dagligen spela partier mot några av de andra patienterna. När Malmsten återvände hem, var schack ett av hans viktigaste fritidsintressen och han gick med i den lokala klubben Stenstorps SS.

Efter att ha utbildat sig till radio- och tv-reparatör i Göteborg gick flyttlasset till Arboga och Västmanland. Malmsten hade fått arbete på den centrala flygverkstaden, där han så småningom kom att arbeta med kalibrering av mätinstrument. Han spelade fortfarande i sin moderklubb i Västergötland, men det var ändå i Arboga nästa steg togs på vägen mot Schack4an.